

ZVON

ŘÍJEN - OCTOBER

2026

časopis krajské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

Bazilika sv. Františka v Assisi

ROZDĚL A PANUJ.

Toto staré přísloví platí stále v dějinách světa. Není snad vteřina bez přítomnosti této smutné skutečnosti, za kterou stojí mnohé pády lidského společenství. Nemyslím jenom velké politické celky a říše, o kterých čteme v dějepisných knihách. Mám na mysli i ty malé lidské projekty, rodiny, různá náboženská uskupení, společenství atd. Můžeme se podívat na rozmanité společenství lidí, kteří se shromažďují za určitým cílem, a úspěch bude v nemalé míře spočívat na spolupráci a respektu jednoho k druhému. Sebevíce vzdělaní lidé, lidé s ambiciózními vizemi, lidé s vizí do budoucnosti se neobejdou bez spolupráce „těch nižších“, bez respektu atd... Může to být věda a dnešní problém s AI. Nové poznatky v genetické medicíně a její závažné možnosti pomoci lidem anebo naopak lidstvo zničit. Jednoduše řečeno potřebujeme něco nebo spíše Někoho, kdo by nás spojil dohromady a dal nám návod, jak využít vše, co známe k pokroku celého lidského pokolení.

V tomto týdnu se přes řeku, nedaleko od nás, shromažďují vlivní lidé téměř z celého světa, aby debatovali nad další budoucností naší zeměkoule, co se týká lidského společenství. Věřím tomu, že velká část má upřímnou snahu v OSN vyřešit mezinárodní problémy a zmenšit mezinárodní napětí. Na druhou stranu se ale veřejně očerňují z toho nejhoršího. Uvedu jeden příklad za všechny. Mr. Zoran Mandani, náš starosta řekl, že Mr. Benjamin Netanyahu provádí genocidu na palestinském lidu. Bibi mu odpověděl, že Mandani otevřeně podporuje teroristickou organizaci Hamas. A potom každý přichází s návrhem, jak to a to vyřešit a samozřejmě, aby ten jeho národ z toho vyšel nejlépe.

Vůbec nemám zájem posuzovat jednotlivé politické postoje a názory. Na to tu není místo, ani prostor, ani k tomu není určený tento časopis. Jenom bych rád sdělil moji osobní zkušenost, Pravdu, kterou jsem poznal. Pravda, která se velmi hodí do soukromého života, tak i do života veřejného. Je pro každého a pomáhá řešit naše malé problémy, i ty největší, které té Pravdě můžeme svěřit.

Takže namísto ROZDĚL A PANUJ, což znamená chaos, války, nenávisť, podezřívání, zneužívání a mnoho dalších rozdělení a nespravedlností, můžeme dosadit SPOJIT SE A SLOUŽIT, což znamená respekt, snaha pomáhat si, odpuštění křivd, důvěra, spravedlnost a další krásné postoje člověka. To všechno zní jako utopie a skutečně nereálné přání. Kolik moudrých lidí se už o to snažilo a mělo za sebou spoustu zastánců a podporovatelů. Zatím nic nezafungovalo, tak jak mělo. Až na jednu výjimku a tou je definitivně Ježíš. Nejenom, že nás všechny chce spojit v jedno, ale také spojil NEBE se ZEMÍ, což se ještě nikomu nepodařilo...

P.S.

Naše kultura je protkána sportovními událostmi. Téměř každý den můžeme sledovat důležité zápasy a sportovní turnaje. Připomenu nedávný světový fotbalový šampionát a nedávno skončený tenisový US open. Teď nás čeká závěrečná fáze baseballu. Věřím, že budete se mnou souhlasit, že za každým úspěchem jednotlivých sportovních týmů stojí někdo, kdo stojí jaksí „uprostřed“; trenér, kapitán týmu atd. Někdo, kdo stmeluje a dává ducha celému týmu.

Nedávno přišel, po několika měsících přestávky, hrát opět s námi volejbal náš kamarád. Je vynikající hráč a hlavně nahrávač. To pondělí večer se stalo opět místem, kde jsme si perfektně zahráli. Proč? Protože on tomu dal nového ducha, štávu, prostě nás dal dohromady. Tak nějak si to představuji, když hraje ve vašem týmu – v životě Ježíš. Pokud ho pozvete... 🙏

příjemnou četbu

FR. ANTONIN - VE FOREST HILLS, 24. ZÁŘÍ 2026

Modlitba sv. Františka

Pane, udělej ze mne nástroj svého pokoje,
abych přinášel lásku, kde je nenávisť,
odpuštění, kde je urážka,
jednotu, kde je nesvornost,
víru, kde je pochybnost,
naději, kde je zoufalství,
radost, kde je smutek,
světlo, kde vládne tma.

Pomoz mi, abych netoužil po útěše, ale těšil,
po porozumění, ale rozuměl,
po lásce, ale miloval.

Vždyť kdo dává, ten dostane,
kdo odpouští, tomu se odpustí,
kdo umírá, vstane k životu.

Amen

papežové

papes

papežové

papes

papes

Sv. Pavol VI.

papežové

papežové

papes
MV

Pápež Pavol VI., vlastným menom Giovanni Battista Enrico Antonio Maria Montini, sa narodil 26. septembra 1897 v obci Concesio pri Brescii v Lombardsku v Taliansku. Pochádzal z hlboko veriacej a spoločensky angažovanej rodiny. Jeho otec Giorgio Montini bol právnik, novinár, predstaviteľ Katolíckej akcie a poslanec talianskeho parlamentu, zatiaľ čo matka Giudetta Alghisi pochádzala z vidieckej šľachtickej rodiny.

Za kňaza bol vysvätený 29. mája 1920. Následne pokračoval v štúdiu kánonického práva v Miláne, kde v roku 1922 získal titul. V roku 1922 začal pracovať na Štátnom sekretariáte Svätej stolice. Vďaka svojim schopnostiam sa rýchlo zaradil medzi významných pracovníkov Rímskej kúrie a stal sa jedným z najbližších spolupracovníkov budúceho pápeža Pia XII.

V roku 1954 vymenoval pápež Pius XII. Montiniho za arcibiskupa Milána, vtedy jednej z najväčších a najvýznamnejších diecéz sveta. Ako milánsky arcibiskup sa intenzívne venoval robotníkom, mládeži a sociálnym otázkam a získal si povesť pastiera otvoreného dialógu a modernému svetu. V roku 1958 ho pápež Ján XXIII. vymenoval za kardinála. Po smrti Jána XXIII. bol Giovanni Battista Montini 21. júna 1963 zvolený za pápeža a prijal meno Pavol VI.

Jednou z najväčších úloh jeho pontifikátu bolo dokončenie Druhého vatikánskeho koncilu. Koncil znovu otvoril 29. septembra 1963 a stanovil mu štyri hlavné priority: hlbšie pochopenie Katolíckej cirkvi, reformu Cirkvi, podporu jednoty kresťanov a dialóg so svetom. Pavol VI. dôrazne podporoval ekumenizmus a úzko spolupracoval s kardinálom Augustínom Beom na zlepšení vzťahov s pravoslávnyimi a protestantskými cirkvami. Podporil aj vznik dokumentu Nostra aetate, ktorý priniesol nový pohľad Katolíckej cirkvi na judaizmus a ostatné náboženstvá.

Počas koncilu vyhlásil Pannu Máriu za „Matku Cirkvi“ a opakovane zdôrazňoval všeobecné povolanie všetkých kresťanov k svätosti. Koncil sa definitívne skončil 8. decembra 1965 na sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie.

Mimoriadne významná bola aj liturgická reforma. Pavol VI. vydal nový Rímsky misál a umožnil širšie používanie národných jazykov pri slávení liturgie namiesto dovtedy povinnej latinčiny. Reforma zasiahla omšu, liturgiu hodín, obrady sviatostí i cirkevný kalendár. Hoci reformy priniesli obnovu liturgického života, stretli sa aj s kritikou konzervatívnych skupín. Zároveň boli roky a desaťročia po koncile v Cirkvi v západných krajinách rokmi hlbokej krízy viery, povolaní, disciplíny, krízy z ktorej sa miestne cirkvi v mnohých týchto krajinách dodnes spamätávajú.

Pavol VI. sa zapísal do dejín aj ako „pápež pútnik“. Bol prvým pápežom po viac než sto rokoch, ktorý opustil Taliansko, a zároveň prvým pápežom, ktorý cestoval lietadlom. Navštívil všetky kontinenty okrem Antarktídy. V januári 1964 putoval do Svätej zeme, navštívil Jordánsko a Izrael a stretol sa s pravoslávnyim patriarchom Athenagorasom I., čo bolo historické stretnutie po stáročiach rozdelenia medzi Východom a Západom.

Napísal sedem encyklik a medzi najznámejšie patrí *Humanae vitae* z roku 1968, v ktorej potvrdil tradičné učenie Cirkvi o manželstve a odmietol umelú antikoncepciu. Tento dokument vyvolal veľké diskusie vo vnútri Cirkvi aj v celej spoločnosti. Išlo o prvú encykliku v 20. storočí, proti ktorej sa zodvihol otvorený dissent v časti laikov. Svoj odpor vtedy vyjadrilo aj viacero prominentných liberálnych teológov na Západe.

O pápežskej službe neskôr napísal do svojho denníka hlboké a osobné slová: „Toto postavenie je jedinečné. Prináša veľkú samotu. Predtým som bol samotár, ale teraz sa moja samota stáva úplnou a úžasnou.“

Pápež Pavol VI. zomrel po prijatí svätého prijímania 6. augusta 1978 v Castel Gandolfo. Pontifikát Pavla VI. znamenal pre Katolícku cirkev obdobie hlbokých premien, otvorenia svetú, ekumenického dialógu a modernizácie. Zároveň však niesol aj ťažobu napätí a sporov, ktoré reformy priniesli. Napriek tomu zostáva Pavol VI. jednou z najvýznamnejších osobností moderných cirkevných dejín.

Apoštolská exhortace DILEXI TE Svatého otce Lva XIV. o lásce k chudým

Milí přátelé, jsem rád, že papež Lev XIV. pokračuje v linii papeže Františka. V minulém roce vydal dokument, který se týká bytostné podstaty naší církve a to je starost o chudé. Dokument byl přeložen do češtiny a je dostupný. Já jsem z něho vybral zajímavé části, které mohou obohatit a prohloubit náš vztah k lidem kolem nás.

Fr. Antonín

Ideologické předsudky

15. Mnohdy se i křesťané nechávají ovlivnit postoji, které jsou poznamenané sekulárními ideologiemi nebo politickými a ekonomickými přístupy a vedou k hrubým generalizacím a mylným závěrům. Skutečnost, že někteří odmítají nebo zesměšňují charitativní dílo milosrdenství, jako by to byla jen posedlost několika jednotlivců, a ne palčivá podstata poslání církve, mě proto přesvědčuje, že je nutné vrátit se zase k počátku a znovu si přečíst evangelium, abychom se vyvarovali nebezpečí, že místo něj přijmeme myšlení tohoto světa. Pokud chceme setrvat v živém proudu církve, který pramení z evangelia a v každé době a na každém místě přináší ovoce, nemůžeme chudé opomíjet.

Svědkové evangelní chudoby

63. Ve třináctém století, kdy se rozrůstala města, začalo se koncentrovat bohatství a také vznikaly nové formy chudoby, dal Duch Svátý v církvi povstat novému typu zasvěceného života: žebravým řádům. Na rozdíl od stálého mnišského modelu se jejich příslušníci, mendikanti, rozhodli pro kočovný život bez osobního i společného majetku a bezvýhradně se svěřili prozíratelnosti. Chudým tak jen nesloužili, ale sami se s nimi stali chudými. Město vnímali jako novou poušť a lidi na okraji společnosti jako nové duchovní učitele. Tyto řády, jako například františkáni, dominikáni, augustiniáni nebo karmelitáni, spustily evangelní revoluci, pro kterou se prostý a chudobný životní styl stal prorockým znamením misijního poslání a oživil zkušenost prvního křesťanského společenství. Svědectví mendikantů vytvořilo protiklad jak bohatství duchovenstva, tak chladu městské společnosti.

64. Ikonou tohoto duchovního jara se stal svatý František s Assisi. Přijetím chudoby chtěl napodobit Krista, který byl chudý, nahý a

ukřižovaný. Ve své řeholi požaduje: „Bratři ať nepřijímají nic do vlastnictví, ani dům, ani obydlí, ani žádnou věc. Jako poutníci a cizinci na tomto světě, kteří slouží Bohu v chudobě a pokoře, ať s důvěrou chodí po almužně. Nesluší se, aby se za to styděli, neboť i Pán se pro nás stal chudým na tomto světě. Jeho život spočíval v neustálém vyprazdňování sebe sama: z paláce až k malomocnému, od výřečnosti k mlčení, od vlastnění k úplnému darování se. František nezaložil žádnou organizaci nabízející sociální služby, ale evangelní bratrské společenství. V chudých viděl bratry a sestry, živé obrazy Pána.

74. Když v devatenáctém století miliony Evropanů opustily svou rodinou zemi a vydaly se hledat lepší životní podmínky, vyznamenali se v pastorační péči o migranty dva velcí světci: svatý Jan Křtitel Scalabrini a svatá Františka Xavere Cabrínová. Scalabrini, biskup z Piacenzy, založil společnost misionářů svatého Karla, aby doprovázeli migranty na cestě do zvoleného cíle a poskytovali jim duchovní, právní i hmotnou pomoc. V migrantech viděl adresáty nové evangelizace a varoval před riziky vykořisťování a ztráty víry v cizí zemi. Velkoryse odpověděl na charisma, které mu Pán svěřil, a „radostně vyhlížel svět a církve bez překážek, kde nikdo nebude cizincem. Svatá Františka Cabrínová se sice narodila v Itálii, odešla ale do Ameriky, kde se usadila, a po smrti byla svatořečena jako vůbec první osoba s občanstvím Spojených států amerických. Aby splnila své poslání pomáhat migrantům, musela několikrát překonat Atlantik. „Byla vyzbrojena pozoruhodnou odvahou: z ničeho dával vzniknout školám, nemocnicím a sirotčincům pro zástupy chudých, kteří do nového světa přicházeli hledat práci.

Mother Cabrini memorial
Battery Park City, Manhattan

Století sociální nauky církve

84. Významný milník pro chápání chudých v Božím spasitelském plánu představoval druhý vatikánský koncil. V přípravných dokumentech sice toto téma zůstalo jen jako okrajové, svatý Jan XXIII. ale ve svém rozhlasovém poselství z 11. září 1962, tedy měsíc před zahájením koncilu, tuto otázku vyzdvihl památnými slovy: „Církve se představuje taková, jaká je a jakou chce být: jako církev všech a zejména církev chudých“ Intenzivní úsilí biskupů, teologů a odborníků zabývajících se obnovu církve – s podporou samotného svatého Jana XXIII. – pak koncilu vtisklo nový směr.

88. Učení Benedikta XVI. Nabralo uprostřed mnoha krizí, které poznamenaly začátek třetího tisíciletí, výrazněji politický směr. V encyklice *Caritas in veritate* proto potvrzuje, že „bližního lze milovat

tím účinněji, čím více se usiluje o obecné dobro odpovídající také jeho skutečným potřebám. Dále poznamenal, že „hlad neplyne ani tak z materiálního nedostatku jako spíše z nedostatku sociálních zdrojů, z nichž ten nejzávažnější má institucionální povahu. Chybějí totiž vhodně uspořádané ekonomické instituce schopné zaručit pravidelný a odpovídající přístup k potravě a vodě z hlediska výživy jak co do nezbytností, jež se pojí s primárními potřebami, tak se skutečnými potravinovými krizemi vyvolanými přírodními katastrofami nebo nezodpovědností národní a mezinárodní politiky.

89. Papež František rozpoznal, že vedle učení římských biskupů se k tomuto tématu v posledních desetiletích stále častěji ozývají také národní a regionální biskupské konference. Osobně mohl například dosvědčit zvláštní odhodlání latinskoamerického episkopátu připraveného přehodnotit vztah církve k chudým. V období bezprostředně po koncilu totiž téměř ve všech latinskoamerických zemích panovalo solné přesvědčení, že církev se musí ztotožnit s chudými a aktivně se podílet na jejich osvobození. Církev cítila pohnutí and zástupy, které trpěly dopady nezaměstnanosti, podzaměstnanosti, nespravedlivých mezd a nevhodnými životními podmínkami. Solným svědectvím a inspirací s pro církve stalo mučednictví svatého Óscara Romera. Tento arcibiskup ze San Salvadoru přijal utrpení a nemalé části svého stáda za vlastní a učinil z něj střed své pastorační vize.

98. V jednu dokumentu *papeže Františka*, který zpočátku nebyl všemi přijat s nadšením, nacházíme úvahu, která zůstává aktuální také dnes: „Z udržování nesnesitelných situací nespravedlnosti a z existence politických režimů, které takové situace udržují, se někdy obviňují obránci ‚ortodoxie‘, kterým se vytýká pasivita, shovívavost, nebo dokonce zaviněná spoluvina. Duchovní obrácení, intenzita lásky k Bohu i bližnímu, horlivost pro spravedlnost a mír i evangelní přístup k chudým a chudobě se však vyžadují od každého, a zejména od pastýřů a těch, kteří zastávají odpovědné funkce. Starost o čistotu víry tedy musí jít ruku v ruce s péčí o to, aby se skrze integrální teologický život účinně svědčilo o službě bližnímu, a zejména lidem chudým a utlačovaným.

BLAHOPŘEJEME

Dodatečně blahopřeji panu **Václavu Jelínkovi** k jeho 80. narozeninám, které oslavil 20. září 2026. Do dalších let mu jménem krajanské rodiny v Astorii přeji hodně zdraví a Boží požehnání do dalších let. Také bych chtěl tímto poděkovat za všechnu jeho obětavou práci pro naši komunitu.

Fr. Antonín

Beatification of Fulton J. Sheen

Tagle on Sheen: **'How blessed are you, storyteller of Jesus!'**

Blessed Fulton J. Sheen is truly “blessed” or “fortunate” because of his communion with Jesus Christ during his life, said Cardinal Luis Antonio Tagle in his homily during Archbishop Sheen’s beatification Mass Sept. 24 in St. Louis.

“To choose yourself and to go wherever you want to go is not mission, and it is not blessedness,” he said. Rather, unity with Christ and proclaiming God’s wisdom is “blessedness,” he said, which is what Archbishop Sheen experienced by fully surrendering his gifts as a preacher and teacher to God’s will, and not his own.

Cardinal Tagle serves as a pro-prefect in the Holy See’s Dicastery for Evangelization, leading its Section for the First Evangelization and New Particular Churches, and is the archbishop emeritus of his native Manila, Philippines. The cardinal presided over the beatification Mass in St. Louis as Pope Leo XIV’s delegate.

In his homily, Cardinal Tagle said Pope Leo rejoiced in the beatification of his fellow countryman and Illinoisan. In his apostolic letter declaring Archbishop Sheen blessed, the pope described him as “a tireless preacher of the Gospel through the modern means of communication, and a diligent shepherd animated by missionary zeal.”

“What a description,” Cardinal Tagle reflected. “Among many of his virtues and ministries, two stand out: his being an evangelizer or proclaimer of the Gospel, and his being a missionary shepherd...”

...He relayed an anecdote from Archbishop Sheen’s life, in which Pope Pius XII asked him how many conversions he could attribute to his evangelization. He told the pope that he did not count, lest he be tempted “to believe that they were mine...”

...Despite Archbishop Sheen’s fame and talents, he saw himself as “a ‘porter’ who is sometimes able to lead people to the open door of the house of God,” Cardinal Tagle said.

“I have had some success as a porter,” Archbishop Sheen told the pope. Archbishop Sheen also told a friend who asked why he became a priest that he was called to share the Gospel and tell the story of Jesus.

“I never tire of telling it; I never tire of improving my telling of it. I love my calling,” Archbishop Sheen said, as Cardinal Tagle recounted.

“How blessed are you, storyteller of Jesus!” Cardinal Tagle exclaimed of Archbishop Sheen.

Československo 1918

Pittsburská dohoda - předcházela založení Československa

Dohoda, kterou 31. května 1918 (přestože je na dokumentu datum 30. května 1918) v americkém Pittsburghu podepsali zástupci Slovenské ligy v Americe, Českého národního sdružení a Svazu českých katolíků s Tomášem G. Masarykem, který také text dohody při své návštěvě USA zformuloval. Základem dohody byl souhlas výše zmíněných stran se spojením Čechů a Slováků v budoucím společném státě. V rámci dohody mělo mít Slovensko samostatnou státní správu, parlament a soudnictví. Jedná se o klíčový dokument pro vznik společného státu Čechů a Slováků.

28. říjen 1918

Dne 28. října 1918 zahájila v Ženevě delegace Národního výboru vedená Karlem Kramářem jednání s představitelem protirakouského zahraničního odboje Edvardem Benešem o vytvoření a podobě samostatného Československého státu. Mimo jiné dospěli k dohodě, že nový stát bude republikou (byla uvažována i monarchie), prezidentem se stane Masaryk, Kramář bude předsedou vlády. Téhož dne kolem 9. hodiny ranní se vydali Antonín Švehla a František Soukup jménem Národního výboru převzít Válečný obilní ústav v Praze, aby zabránili odvozu obilí na frontu, a nechali zaměstnance ústavu přísahat věrnost nově vznikajícímu státu. Poté se rozšířila zpráva o uznání podmínek míru Rakousko-Uherskem.

Podmínky obsahovaly i uznání autonomie národů Rakousko-Uherska, které si lid vyložil jako uznání nezávislosti. Tato zpráva se stala impulsem k živelným demonstracím, při nichž lid jásal v ulicích a ničil symboly Rakousko-Uherska. Na Václavském náměstí u pomníku svatého Václava promluvil k davům kněz Isidor Zahradník a vyhlásil samostatný Československý stát.

Večer 28. října vydal Národní výbor první zákon, zákon o zřízení samostatného státu československého, a poté bylo ještě zveřejněno svolání Národního výboru „**Lide československý! Tvůj**

odvěký sen stal se skutkem ...“ Pod oběma dokumenty byli podepsáni Antonín Švehla, Alois Rašín, Jiří Stříbrný, Vavro Šrobár a František Soukup – později zvaní „Muži 28. října“. Tentýž

den byli do Národního výboru přibráni 4 zástupci, zástupci Němců a Maďarů nebyli přizváni.

ARCIBISKUP FULTON J. SHEEN BLAHOŘEČEN

Arcibiskup Fulton J. Sheen, jeden z průkopníků evangelizace prostřednictvím rozhlasu a televize, byl ve čtvrtek 24. září blahořečen v St. Louis ve státě Missouri. Slavnostní mše se zúčastnilo téměř 45 tisíc poutníků ze Spojených států i zahraničí. K účasti bylo registrováno

také 83 biskupů a více než 870 kněží. Bohoslužbě předsedal jako zástupce papeže Lva XIV. kardinál Luis Antonio Tagle.

Beatifikační mše se slavila v The Dome at America's Center v St. Louis. Podle organizátorů se ji zúčastnili poutníci ze 48 amerických států a 12 zemí světa. Program v areálu začal už ráno. Poutníci měli možnost přistoupit ke svátosti smíření a zúčastnit se eucharistické adorace. Před samotnou bohoslužbou byl připraven také program věnovaný životu a odkazu Fultona Sheena. Papež Lev XIV. v červnu připomněl Sheenův význam pro evangelizaci a označil jej za „světlo víry, naděje a lásky“, které po desetiletí zářilo prostřednictvím rozhlasu a televize.

Kazatel, který oslovil miliony

Fulton Sheen se stal jednou z nejznámějších osobností amerického katolicismu 20. století. Mimořádnou popularitu získal díky schopnosti srozumitelně hovořit o víře a využívat tehdy nové sdělovací prostředky. Od roku 1930 vystupoval v rozhlasovém pořadu *The Catholic Hour*, který v době největší popularity poslouchaly miliony lidí. Ještě větší publikum získal v 50. letech díky televiznímu pořadu *Life Is Worth Living*. Jeho promluvy o víře, morálce a každodenním životě sledovaly miliony amerických diváků. Vedle působení v médiích se Sheen výrazně věnoval také misijnímu dílu. V letech 1950–1966 stál v čele americké pobočky Papežského díla šíření víry.

Život a služba

Fulton John Sheen se narodil 8. května 1895 v El Pasu ve státě Illinois. Na kněze byl vysvěcen 20. září 1919. Studoval na Katolické

univerzitě ve Washingtonu, Katolické univerzitě v Lovani a na Papežské univerzitě svatého Tomáše Akvinského v Římě. Po návratu do Spojených států působil řadu let jako profesor na Katolické univerzitě ve Washingtonu. V roce 1951 byl jmenován pomocným biskupem arcidiecéze New York a v roce 1966 se stal biskupem Rochesteru. O tři roky později rezignoval a papež Pavel VI. jej jmenoval titulárním arcibiskupem Newportu ve Walesu. Zemřel 9. prosince 1979 v New Yorku ve věku 84 let.

Biskup Fulton Sheen navštívil naši farnost Our Lady Queen of Martyrs ve Forest Hills v roce 1963 na pozvání biskupa Josepha Denninga, který v tu dobu byl zde farářem, aby vedl postní duchovní obnovu. Duchovní obnovy se zúčastnilo tolik lidí, že musely být přidány reproduktory před kostel a také do auditoria naší školy. Potom byl zván opět a po dobu působení Josepha Denninga ve farnosti, přicházel na Velký pátek na tříhodinovou adoraci o utrpení Ježíše Krista.

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH V ŘÍJNU 2026

datum	úmysl	dárce
16.10.	Za zemřelé rodiny Smrčkovy a Pavlicovy	Božena a Peter Smrčka
18.10.	Na zemřelou Anežku Šantorovu	manželé Jelínovi
26.9.	Za Krajanskou rodinu	
27.9.	Za Krajanskou rodinu	

BLAHOPŘEJEME

v říjnu oslaví narozeniny: Stanislav Kotyza 1. října, Radka Petrová 6. října, Vít Fojtík 6. října, Marie Sedláčková 9. října, Milo Wartownik 9. října, Jarda Nehybka 13. října, Petr Wolf 24. října, Margaret Holubář 26. října, Marie Jelínková jr. 30. října.

DĚKUJEME ZA PODPORU ČASOPISU A ČESKÉ MISIE

Sharka Elahi, Věra Kolasa.

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v **10.30 am** v dolním kostele **Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY** příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info Slovenská mše sv. každou neděli v 10.30 am u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <https://eastrivercatholics.org>